

RiaLes

Periòdic quinzenal humorístic

Redacció i Administració: Carrer del Carme, 8

Donatiu de l'Ajuntament

Any I.—Núm. 4

Olot, 27 d'Agost de 1927

Preu: 20 cts.

L'ART A OLOT

El director
[Signature]

L'escola de «Milàn»

Magatzem de robes Casa NYERA

de

JOAN GUITART

**Novetats per a Senyora en
Llanes, Sedes i Fantasies
de Cotons.**

Gran novetat en Paraigües i Ombrel·les

Crespons de seda de totes classes

Mitges de totes classes i preus

Géneres de punt de totes classes

Especialitat en Géneres Negres

Antiga CASA NYERA

Carrer d'Aigua.

OLOT

PLAN Y

Acabem de passar les festes d'Agost: La Mare de Déu, Sant Quim, el meu sant, el de la meva germana, el sant de l'oncle, el de la tia i fins encara a la boca un regust de pollastre i d'oca, i el deix i l'escalforeta de bons vins i a les orelles un ressó de Jazz-band, de balls de festa major i la joia d'haver passat uns bons dies i unes bones festes.

Oh, les festes! Quin mal acudit varen tenir al fer el calendari de posar-ne només una cada setmana, tan bé que ens acostuariem a fer-ne cada dia per altre, o l'endemà de cada dia, però la nostra vida, aquesta cosa llefiscosa i bruta que en diuen vida, ens posa la mel a la boca i quan estem ja mig acostumats a fer festa i a passar-nos-la mitjanament bé, ens torna a recordar allò de: *ganaràs el pan con el sudor de tu frente* i ens fa novament ofrena d'hores amargues, de treball, si se'n pot dir treballar del que fem, i ens manté constantment anaigats.

Si al menys haguèssim nascut rics, però tenim la desgràcia d'ésser pobres i rucs, amb una petita poma per apagar la set, però amb tanta set, que per apagar-la no n'hi ha per res ni amb una poma ni amb una pera. Tant que en sabríem d'ésser rics, ni fets per encàrrec; tenir auto, sis o set criades o... vuit o deu, no vindria d'una dotzena, ben joves i guapes, forces criats, majordom, una pianola, la radio, uns pantalons blancs, uns de grocs, uns de vermells, levita, barret fort i fluix i tou i de palla, tot una casa de barrets, una dotzena de cases de pagés, masovers, cabres, polls, cunills, porcs... Ai, Déu meu, Déu meu! només de pensar-hi la pell se'm posa de gallina i he quedat amarat de suor; fumo un cigarro de pecatilla de ral i ja l'agafava només amb dos dits, creient-me que era un egipsi.

Sort, sort de la sort, que sabem consolar-nos i que si no tenim cabassats de pessetes, en tenim de bon humor i de salut, que ja és molt, gairebé és tot, tot el que pot haver de menester un home per a viure tranquil, amb això i deu cèntims, compres un paquet de cacauets i pots passejar-te amunt i avall com en Bernat Xinxola, esperant que et caigui la Grossa de Nadal i si cau, si cau... si cau i *no es fa mal*, ja pot dir, sort de la sort, que sóc un home de sort i ben satisfet, badant un pam de boca i girant els ulls en blanc, exclafir unes quantes RIALLES, fresques i saludables.

Filosofies d'un ignorant

Consultes gratis de 2 a 4 de la matinada

La Lliga de la Modèstia

I veus-aquí que avui dia... tants de... quants, em sento tot un moralista fins a l'extrem de trobar-me desonest anant amb mànegues de camisa i tenint com a únic consol el cobrir-me amb americana i sobretodo, per escriure aquestes quatre ratlles, tapant així el meu jo pecador, i mig ofegant-me de calor, per l'elevat de la temperatura.

Que em perdonin els setmanaris locals si el meu comentari d'avui no els plau, perdó, perquè si no em perdonen sóc capaç de... quedar-me tan fresc.

Sé sobradament que les meves reflexions no tenen, de bon troç, la moral predicada per aquells senyors moralistes que fins la *gota boja*

els hi surt d'aigua benelita; jo, pobret de mí, sóc tan..... benelit.

***

He encapçalat el meu escrit amb el nom de una nova lliga nascuda de fresc a Olot, «La Lliga de la Modèstia» que segons ens assabenta «El Deber» està constituïda per senyores i senyoretes amigues del vestir decent i ens diu que ja són més *de cent*.

Curull d'esperit profètic, afegeix el bon setmanari, *que consta que la Lliga s'aixamplará*; ja anirem bé, si la lliga se'ls hi aixampla en quedaran totes amb la mitja al garró i no ens podrem tenir el riure, l'espectacle serà bo i barato.

Aquesta nova Lliga m'ha interessat tant, que em doldria no parlar-ne.

Jo havia estat sempre partidari del vestir de nostres primers pares Adam i Eva, aquell parell

¡FESTÀ MÁJOR!

Durant les pròximes Festes visiti les grans exposicions de Mobles de «LES TRES PORTES». Seran dignes de veure.

Per qualsevol moble que necessiti, vingui a visitar-nos, ja sap que els nostres preus sempre son els més ventatjosos pel client i mol més ara que em establert una

GRAN REBAIXA

EN TOTS ELS MOBLES.

“Les Tres Portes”

Hospici, 9 - OLOT

La casa d'on surten el 90 per 100 dels mobles que es venen a Olot!!!

: TALLER I VENDA DE BICICLETES :
I ACCESSORIS ≡≡≡ REPARACIONS

SALVADOR ALSINA

AUTOMOBILS DE LLOGUER
ESPECIALITAT EN NOCES I BATEIGS
PREUS MÓDICS

PLAÇA CLARÀ, 1

TELEFON, 175

OLOT

de *paños* que ens la dinyaren cruspint-se la poma; sempre he tingut cert odi als sastres, perquè ens prenen la mida i se'ns mengen una trentena de drets, estalviats amb penes i treballs, i allò de la *fulla*, fills meus, resultava barato i pràctic. Que fa fred... et poses una fulla de col; que fa calor... una fulla de bruc.

No protesto, però, de que hi hagi la nova *Lliga* i menys si porta plan de regalar trajos que siguin... *para caballero de paño*, el que tinc d'hivern és bon xic arnat i si me'n regalaven un, evitarien que quedés amb una *desavillè voude-villesca*.

Que les senyores vulguin vestir bé ja està bé, ara que es fundí una *Lliga* que tingui per finalitat la de fer tapar senyores, no deixa de fer-me gràcia. Quan vingui l'hivern, aquell hivern cru, de neus i de gelades, sense necessitat de la *Lliga* les senyores es taparan, aleshores no es necessiten *Lligues*, se'n cuida la *Grippe*, però a ple estiu, en temps de calor, en temps de sol i de suades, la senyora que es tapa amb vint-i-quatre hores es torna *agre*, completament *agre*. (1).

Diuen que ensenyar la pantorrilla no està bé, mal dit, però molt mal dit; jo he vist pantorrilles que estan *rebé*, que fan venir mals pensaments, pot ésser que sí, però els fa venir a n'aquelles persones que són incapaces de tenir-ne de bons; a mi veure una pantorrilla, o un coll, o un braç, sempre m'ha fet venir el pensament de que veig una cosa a troços i les coses a troços no valen res, el que no val res ho llenço, el que llenço ja no ho veig i quan una cosa no la veig, encara que em passi pel costat, no em fa venir cap pensament ni bo ni dolent.

Què me'n dieu de la meua filosofia? Què vol dir en Balmes? *Bal-més*, agafar-s'ho rient, que això de preocupar-se del vestir fa tafaner, els indis van conills i ningú els hi diu res, ni fan cap *Lliga*, i qui més indis que nosaltres, sí Olot n'és un país d'indis.

Que vol fer la nova *Lliga*? posar a les senyores, com a únic vestit, unes faldilles fins a les sabates, les mànegues fins a les munyegues i el coll fins a sota el nas aguantat amb barnilles de cotilla, que ho facin; jo si pogués a les noies els hi posaria unes faldilles amb cua, que rosseguessin dos o tres metres, així em divertiria trepitjant-les i.... fins a n'els homes els posaria faldilles; n'hi ha d'homes que els hi cauria més bé.

No és que amb ço dit vulgui atentar contra la salut de la *Lliga*, sóc tan lliberal que tot em plau... que la *Lliga*, que la lligui, que la deslligi

(1) Parlant del vestir, em refereixo sempre al vestir de carrer, passeig, teatre, etc. mai a la manera de vestir per a assistir a l'Església, amb aquest no m'hi fico, a l'Església qui mana, mana i poques *RIALES*... entesos eh? doncs continuem.

que la deslligui, a mi el que em repugna, del que protesto és de tota aquesta mena de gremis, que, donant la patent de bona persona, monopolitzen la bona gent.

Avui dia els bons, l'home bo, la dona bona, ja porten la senyal perquè s'els conegui: ets dels *ventilador*... ja pots passar ets una bona persona. Ja, ja, ja, ja (*això es llegeix rient*) i entre les senyores... la més bona porta un anell de Lourdes unes arrècades del Pilar i compra als *Almacenes Santa Eulalia* (això és un anunci gratuït).

A quin temps havem arribat; Jesucrist a n'els seus apòstols no els hi va posar mai marca ni senyal de cap mena, duien la bondat a dintre i l'esterioritzaven, no amb insignes, sinò amb l'exemple, agermanaven als homes però sense *Lligues*. *Lligar* és esclavitzar, l'home de bé és home de bé igual, amb llibertat d'acció, sense pantes, sense ventiladors, sense gremis i això és escrit amb sèrio sense xistes, perquè primer he fet els xistes per a poder dir aquestes quatre ratlles sense bromejar, que les veritats no volen bromes.

Bé, doncs a Olot s'és feta ja una nova divisió, la de senyores decents, (les de la *Lliga*) i les senyores indecents.

Salut a les *Lligues*, gremis escollits d'ambdós sexes per a predicar la moral de paraula i d'obra; no oblidar-ho... i d'obra, ventiladors i d'obra.

Punt per avui a les meves *filosofes d'un ignorant*, anotant dos pensaments d'Oscar Wilde, amb quines obres sempre m'he deleïtat:

Es molt fàcil convertir als demés. El difícil és convertir-se a si mateix.

Un home que prediqui moral és, PER REGLA GENERAL, un hipòcrita, i una dona que prediqui moral és invariablement lletja.

Ara prou, que sense adonar-me'n em poso sèrio, si el que he dit els ha agradat *Ba-bé* i sinò *Vallfogona*. Jo sóc així.

MARCOS BRUTUS (a) (XINIUS)

DE PSIQUIS MIQUIS

La colònia d'Olot o 40 forasters

No heu vist quina colònia més castiça hi tenim per Olot? Encara que marqui tant no és altra cosa que una colònia d'espardenya i massapà.

Si voleu fins us la comptaré i us *demostraré* les seves *valors* masculines i femenines—i això que d'*Aritmètica Demostrada* em varen donar carbaça (sempre m'he recordat de les coses dolces)—: En passarem alguns per alt perquè ens són bastant simpàtics. Aquí van aquests:

Dos *monjos* i set o vuit *monjes*—no sabríem quina escollir—; una dotzena de *catalanetes* que ja m'hi comencen a mastegar el castellà *ben-i-ben* malament; una nena que sap fer una veu de gallina admirable i que ja *ba-sola*; una altra nena rossa—la més maca de totes, també en sabem de dir la veritat—, una miqueta sèria, que quan sèu ens agrada molt, però molt, doncs m'hi ensenya un pamet de ben tornejades pantorrilles que per això sol sempre voldríem que *sagués*; i per a completar el sexe femeni hi afegirem dues nenes—la gran ja fa vuit o deu anys que la veiem igual (soltereta i pretensiosa)—i que per fer més postin sempre solen dur les faldilles *planes*. En total 40 forasters! Ja és número! Heus-ací perquè és tan fàcil de pendre el número a una colònia tan i tan numerosa.

A nosaltres, però, els que ens fan més gràcia, són tres o quatre *pollitos* d'Olot mateix, que l'un perquè *embalatja* capses de cartró a *Bracelona* i ja sap firmar *Atoño*; l'altre perquè és germà d'aquest primer i ja vol ésser *pèrit-mecànic* a *Terrassa*—quin mal pèrit que en sortirà d'en *Paco Verbenas!*—; i l'altre *Paco* perquè l'han embalatjat a *Saragossa* per a què així potser serà *galeno* i que *Nostro Senyor* el coneix, ja es creuen ésser tots uns *senyorets* i més ricatxos que en *Ford*, marcant de *quiero y no puedo!* Ai vàlgam *Nostro Senyor!* Què hi farem!

Tota aquesta gent a Olot no hi *pinta* gran cosa. Com voleu que hi *pintin* si Olot és terra de pintors? Fins les nostres modistetes es saben pintar més bé que cap *niña colonial!* Fixin-se amb els nostres *pollos-peres*—ja poden començar pel meu germà, si volen—i ja veuran quin *capità menaies* que m'hi treginent i que ja són uns bons *soldats* ja! Res, home, res! Ah, i les nostres *Turetes!* que bé encisen aquest país de *neus* i de *vent tallat!*

Quan ens fa més gràcia aquesta *colònia de 40 eròtics*, és quan els *niños* i *niñas* masteguen el castellà. No ens fan por, no, perquè m'hi diuen tantes bestleses. Potser encara els guanyaríem, que ja és tenir pretensions! Però, de totes maneres, han de saber que si bé nosaltres no ens *podem fer* (això és un dir) amb els *monjos*, en canvi hem anat a estudi als *Escolapios* i aquests si bé el solen parlar força malament el castellà, no obstant en sabem molt més que les *chicas de Don Gregorio*. Això si, nosaltres no som capaços de contestar: *ya me veto*, quan ens diguin *vete*; ni *ya oyo* quan ens diguin *oyes?*, sinó que fins som capaços de contestar: *ya me vayo* i *ya siento* respectivament. Ara diguin si no en sabem de dir bestieses!

Fa tanta xafagor, amics, que avui tot em surt *suat* i no sols els xistes sinó que fins la *colònia* em queda la mar de *suada*.

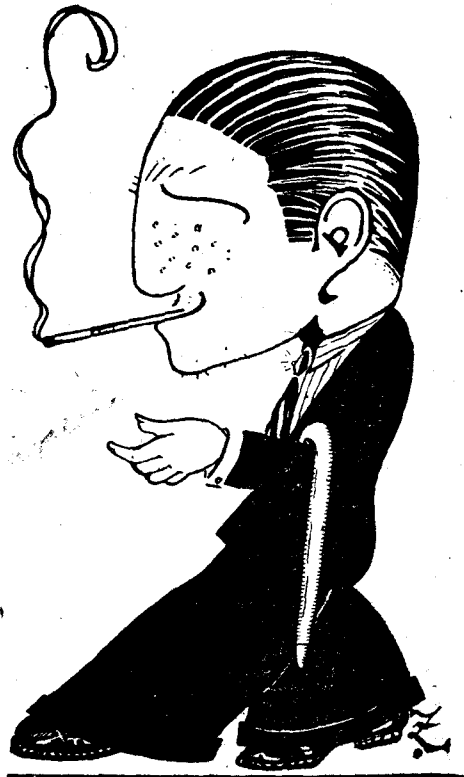
Per això plego i poso punt final i em perdono els 40 al·ludits si no els hi he pres bé el número. Un altre dia serà que comptarem millor!

Apa, siau i que els hi provi per Olot!

JEPET CONTENT I ALEGRET

Caldites, Agost de 1927.

(Estic prenent banys en una banyera)

Nenes, obriu l'ull!...

Aquest és en Paco Verbenes.

Petita lliçó d'Economia Política

—En què consisteix l'economia política?

—Es la ciència que estudia la producció, la repartició i el consum de les riqueses.

—La mateixa persona pot ésser a la vegada productor i consumidor?

—No, la mateixa persona no pot ésser al mateix temps productor i consumidor. Aquell que produeix no consum, i el que consum no produeix.

—Podríeu posar-me un exemple per fer-me entendre com es reparteixen les riqueses?

—Prou. Imagineu-vos una gran olla plena de menjar, representant la riquesa. Al seu voltant hi han els consumidors, els rics. Darrera d'aquests, molt més nombrosos, hi ha els productors, els pobres. Aquests no poden arribar a l'olla. D'ull envejós contemplen empipats com els rics s'afarten, s'inflen, s'omplenen de menjar fins a engreixar-se extraordinàriament.

Sobtadament—tois els quaranta o cinquanta

anys—una força superior, inconeguda, canvia l'olla de lloc portant-la ràpidament lluny, molt lluny. Llavors, rics i pobres, en cursa folla, es posen a córrer al seu darrera: els rics per retrobar llurs places, els pobres per pendre la plaça dels rics. Resulta, però, que els rics tenen la panxa plena, llurs membres pesen de greix i l'alcohol ha poblat de reumatismes lluts articulacions. Ben aviat són atrapats pels pobres, que, podent córrer lleugers, són els primers en arribar a instal·lar-se entorn de la famosa olla. Els rics romanen aquesta vegada al darrera. Fan via d'amagrir-se, la faç se'ls buida, comencen a ensenyar els ossos. Mentres que els pobres, esdevinguts nous rics, es llencen àvidament damunt les riqueses: mengem, beuen, s'afarten, fins al dia que, al seu torn, ben tips i pesants, no seran ja prou àgils ni esvelts per córrer on vagi l'olla, que la força misteriosa tornarà, quan menys s'ho pensin, a canviar de lloc.

L. E. F.

“Su amor o la muerte”

o un tio de 60.000 duros

L'altre dia, tot passejant pel carrer X, i fent via cap a casa, vàreig estranyar-me de sentir com uns sanglots enternidors i una veu rogallosa i fonda que s'exclamava. Per ésser ja a la matinada, i per la seva entonació rítmica i acompassada amb música de *La monteria*, vàreig deduir que la persona que em cridava l'atenció dormia profundament, (vulgus com un soc).

Vàreig parar-me dominat per la curiositat al sentir distintament unes paraules ensucrades, amb gust de jalea o membrillo de dos cinquanta la lliure, que semblaven sortir d'un tendre a *la par que apasionado doncel*.

La veu del *cándido* tenorio deia així: —//o l'estimo...! //a ho sap ella que sí!—Amb aquell *anònim meloso i tan salero, li deia ben clar i ella pogué comprendre clarament, sens cap mena de dubtes, que aquelles lletres no podien sortir d'altre cap que del meu!... Además—(continuà amb fermesa)—el meu tio m'ajudarà, que ell amb els seus seixanta mil duros, em pot molt bé donar una *empenta*...! (Aquí seguit d'un esgarri-fós singlot mormolà agonitzadament)... Oh! que triste es vivit sin esperanza... ella amb l'altre me fa denteta... però això s'acabarà: o su amor o la muerte...»*

Aquí es sentí un cruixit; després un remana-

ment de gibrelleta i... un regalí sorollós, posa fi a n'aquest siloqui amorós.

Després ja no vàreig sentir res més, i com que varen tocar hores, vàreig seguir el meu camí cap a la *nona* encaparrat i tot rumiant de deduir qui podria ésser la nena que així martiritzava a n'aquell jove que té un tio que disfruta nada menys que 60.000 duros i que declara el seu amor amb anònims que són la *comidilla* de les simpàtiques cosidores d'una modista de l'Apartament.

DON LUIS

Si vos passegeu pel Firal, la veureu tan seriosa i assenyada; és tan bufona i simpàtica que no falta cada dia qui li faci la *piu, piu*.

Visitant cosidors de la ciutat

L'amic nostre, que amb força encert havia escrit fins avui dia els articles «Cosidors de la ciutat», ha tingut amb nosaltres una petita desidència i pel seu caràcter, vull confessar-ho, pel seu caràcter extremadament exagerat, s'ha empi-pat i ha plegat. *Abour monsieur*. Ignorava, pot ésser, que en aquest món tothom és útil i ningú necessari.

Acte seguit d'acomiar-se ell, el nostre gran Paquito, sense necessitar potingues de cap bruixa i només per obra i gràcia de la seva barra característica, amb pas lleuger i segur ha sortit de la nostra Redacció amb paper i llapis i trico trico carrer Major amunt, cercant un cosidor on entafurar-se. A l'ésser al vell davant de la Pesca Salada d'en Poldo ha sentit un xiuxlueig, una

xerradissa d'orenets, de pardalets pentinats a la garçonne. Serà aquí... Carrer de la Mosca... si és aquest, pujant a mà dreta, primera porta. Aquí s'ensenya el corte Martí, és aquí.

Ha estat molt ben rebut:—Feia dies que l'esperàvem—li ha dit la mestressa, Madame Conxita Maria, un Bivelot encantador, que gasta coloret, carmí i polvos marca «El Angel».

—El presentaré a la meva germana; quina alegria tindrà de veure'l, ella que està enamorada de tots els forasters i cap li diu res, ui, quan el veurà es tornarà *boja*.

—No, no li digui, em recaria pobreta, tan bona xicota.

—Entri, entri Paquito.

Seguit de la mestresseta he entrat i en el rebedor m'he topat amb dues jovenetes.

—Déu el guard.

—Salut pimpollos, a vostés les conec, són de la fonda aquella, parents de Cristòfor Colom.

—Si, senyor; ens coneixia de veritat?; no el recòrdo; fa molt que és aquí a Olot?, no? de veres?

—Vosté és la Mercé, no puc equivocar-me, simpàtica i xerraire com sempre.

Una riallada forta ens ha trencat el diàleg, dintre la sala de treball havien fet un xiste.

—Filles, educació,—els hi ha dit la mestresseta —tinc visita.

—Noia, rèiem d'en Poldo.

—Vaja, prou.

—Si vols riurem del teu soldat, que tot ho *Mata*.

—Pilar, et tornes molt descarada, perquè tens d'anar al ball pla.

—Tu *Xenis calla*—contesta la Pilar—sempre s'ha d'ésser en *Mascarat* per paielles.

—No en faci cas—m'ha dit la mestresseta, excusant-se.

—Això és ben bé un cosidor model, tothom retalla; permeti'm, que pugui visitar-les.

—No, li prego que no entri.

—Senyora sé que és amable per no negar-me l'entrada.

—Passi, doncs... noies, mireu vos presento el jove, és de RIALLES,—un aplauso ha coronat les paraules de la Conxita Maria, m'he vist rodejat d'un estol de jovenetes que una m'estirava l'americana, l'altre el nas, l'altre les orelles.

—Si, de debó, posi-m'hi, posi-m'hi.

—Totes, totes hi aniran.

Al dir això, una d'elles s'apropa més amb mi i em diu molt baix a cau d'orella: «aquesta no, no li posin, és de casa el senyor Notari.»

—Molt bé, gràcies de l'avis, senyoreta... la gràcia de vosté?

—Soc la Farigola, però no m'hi posi, li demano per favor.

—Quin nom tan bonic; no n'hi ha cap que es digui Ofàbrega? També fa molta olor. Miri, Farigola, a n'aquesta que'm diu també puc posar-li perquè per a dir-li que ens és molt agradable i simpàtica, no té d'enfadar-se ni pendre-s'ho a mal, no li sembla Ordeig?

—Farigola, Farigola em dic; l'Ordeig és aquesta altre.

—Quina és la que estima a n'aquell xicot picapedrer?

—Es molt tafaer vosté; això no li direm pas.

—Res, no he dit res, ara no vull saber-ho.

Amb un recó de la sala, treballen i tenen conversa apart dues xicotes que m'han cridat fortament l'atenció, són amigues inseparables, les havia vist alguna volta passejar pel carrer i recordo que el mateix que em va passar al veure el primer aereoplà, vaig seguir-les amb interès fins a perdre-les de vista; són entenimentades i serioses, amb un deix de simpatia tan agradable, que commourien un cor de *Roca*.

A l'acomiar-me del cosidor, vaig sentir una gran recança, vaig donar la mà a totes; la Rosita no volia allargar-me-la, em va dir que a n'ella ja li havíem posat una vegada, i que ja n'hi havia prou; la Tresserres s'amagava perquè no la veïés, però és tan alta i tan *maca*, que forçosament l'havia de veure.

—Si m'hi posen no diguin res de mal.

—De una xicota com vosté, i com les seves amigues, que vol que pugui dir-ne de mal? No tinc prou boca per elevar-les, i em sap greu no ésser jo en *Segalet*, sap per qui parlo? Si fos jo em tindria per l'home més feliç del món.

—Ara jovenetes, salut, tinc tard, no perdin més temps, que ja ens n'hi he fet perdre força, i... retallin, sobretot retallin, és la feina de les bones modistes.

PAQUITO

Les més últimes novetats al
Palau del Calçat

Xampany Rigol

El preferit per la gent

de bon gust i distinció

Bebeu sempre Rigol

Acadèmia de Ball

Carrer de Mallorca, 315, pral., 2.ª

Just és aquí... Vaig pujar l'escala decidit i a grans gambades.

—¡Riingt riingt!!! Fins al cap d'un ratet no vaig sentir grinyolar la porta, per fi però sortí un senyor més aviat prim i força elegant.

—Perdoni... Vostè és el mestre de l'Acadèmia de ball?

—Si senyor, que desitja?

—Ja veurà, un servidor volia...

—Aprendre de dansar.

—Naturalment, i com comprendrà...

—Si, ja entenc, voldria presentar-se com tot un vertader senyor en un saló d'etiqueta a on s'hi donen balls aristocràtics?

—Si senyor, tots els divendres.

—Tots els divendres? No l'entenc.

—Si senyor, tots els divendres hi ha ball en el saló que pretinc anar.

—A ja comprenc, deu ésser un d'aquests centres a on mil senyoretetes donen carabassa a n'el jove que desconeix l'art de Mr. Charles Nicolàs... (això ho deia tot gastant una pose d'home convençut de si mateix)... Jove, si vostè creu el que li diré, amb mitja dotzena de lliçons serà l'as del saló.

—Ja veurà, un servidor estima, i com que la meva...

—Prou... Ja m'ho penso. La seva *Julieta* veient que vostè no sap dansar, no acaba de correspondre'l.

—Perfectament; a més com que dansa amb altres tinc por que...

—Que surti un *Romeo* i conquisti la que segurament li ha fet perdre més d'una nit pensant amb ella.

—Exacte; per tant, comprendrà la necessitat de rebre les seves lliçons.

—No parli més, després de les meves lliçons vostè dansarà com un professional el Camel-Trot, Charleston, Black-Bottom, Tiklo-indico, etc., etc. no dubti que la seva novia..... és barcelonina?

—No senyor. Es olotina.

—A caram,—exclamà, posant-se un monocle i tocant-se la pirilla que també en portava—les nenes, olotines tenen fama de formoses i simpàtiques, si, si, Olot, Olot, conec la importància d'aquesta població, fins i tot crec que dintre poc inaugurarà un servei de Tranvies.

—Pot ésser si (vaig respondre jo veient que amb això estava molt atraçat) però ja fa temps que n'hi ha un.

—Es de circumvalació?

—No senyor és de *Parat al Passeig de Blay*.

—Molt bé, i vostè essent olotí no coneix el

treball d'aquests imobles? (mentre ho deia em mostrava els del rebedor) fixi's-hi bé, el seu estil no falla.

M'els vaig mirar bé... —A si, ara hi caic, Raimond Vayreda.

Jus! a, ara em recordo que fa algun temps vingué un jove també d'Olot, però aquell va aprendre de dansar per anar a un cabaret que hi tenia una fulana. El ball que li agradava més era el tango de la cocaina.

—I vol dir que prenia cocaina.

—No dic això, vull dir que li agradava el ball que porta aquest títol.

—A, ja, (vaig contestar refet del primer ensurt... Aquí el mestre es posà a rumiar i per fi em digué:

—Em sembla que es deia Fulano de Tal.

—A, si home, no en conec d'altre; quina aranya per teixir mentides, per fer rajar calés als propis, un *teixidor* de primera.

—Perdoni, però si li sembla anirem per...

—Si, té raó, conversant es fa tard que un no se n'adona.

—Passi, passi, que veurà el saló a on s'hi donen les classes.

Entràrem a un saló de regulars dimensions, dos ninots de goma, dues cadires i una gramola eren tots els seus mobles.

—Quan vol començar?

—Ara mateix, si vol.

—Molt bé, doncs aquí té aquest líquid i donguis un massatge a les cames.

—Home.

—No s'en dongui vergonya, pensi que d'aquí un rato...

—Però seré un as, eh del ball?

—Indiscutiblement— I ja em teniu amb aquella bona fe pròpia dels fills d'allà on jo en sóc frega que frega.

—*Bueno*, ja estic llest.

—Ara agafi aquell ninot.

—Eh?

—Calli i vagi fent, tingui fe amb les meves paraules. Posi el braç cap aquí, la cama dreta així.. ara dongui mitja volta... perfectament... dues passes endavant... molt bé

—Quan tinc de donar-li?

—Vint-i-cinc pessetes.

—Eh?... Com diu?

—Cinc duros.

—Home... va, va... Jo.... si, vaja, tingui.

—Molt bé, gràcies, estigui bo pollo.—I em tirà rapidament la porta. Es veu que ja havia cobrat.

—Pollo, pollo, caram quina manera de treure les peres del clatell i això que em creia que a Olot èrem savis i no ens deixàvem timar mai i tot

Gran Aconteixement

¡Al Palau del Calçat regalen les sabates i les mitges!

Degut a un gran sobrant d'existències vendrem tots aquests dies de Festes a preus increïbles.—Descompte d'un 20 o 25 % dels calçats marcats a l'aparador.

Sabates per a senyora a ptes. 9.—Borceguins cosits, per home a 10.—Sabates per a nens especialment a 2'35.—Sandalies cosides a 2'50.

Secció de Mitgeria

A regalar

A regalar

A regalar

Mitges fines sense cap tara amb tots els colors imaginables . . . . . a Ptes. 0'85

Mitjons . . . . . a . . . 0'85

Mitges de fil d'Escocia molt OLGADES en tots els colors, rebudes directament del Perú des de . . . 1'35

Visos de tricot de seda . . . . . a Ptes. 6'50

Culots de tricot de seda . . . . . a . . . 5'85

CREMA ROVIRA PER EL CALÇAT ES LA MILLOR

SANT ESTEVE, 6 - TELÉFON, 143 - OLOT

un estudiant de... si ho hagués sabut per vint-i cinc pessetes sóc capàs de deixar la novia i els balls del casino..... que tonto, té, ara m'hi enfadava, el capdevall ja paga el.... papà.

ANDREU A. DEL PONT

Esports

Futbol

La tourné del Olot F. C. a Palamós i La Bisbal ens ha costat una forta enrabiada i perdre unes quantes respectables pessetes, doncs, per volguer informar bé als nostres llegidors hi vàrem enviar un redactor especial, però aquest per ço vist, és un poca vergonya, doncs encara té que tornar i estem segurs que fins no acabi els cabals que vàrem entregar-li no li veurem la pinta i quan torni no hi ha dubte de què ho farà acompanyat d'un certificat d'un metge que mai haurà existit, comprovant com tingué la dissort de caure malalt repentinament i amb certificat a les mans i amb la cara de pomes agres que farà degut a les nits aprofitades, qui s'atrevirà a dir-li res?...

De tots modos, això és el de menys, doncs és qüestió que deu ventilar-se interiorment. El que ens disgusta més és no poguer donar als nostres llegidors una acurada ressenya dels dos machs. Ens limitarem doncs a dir el que havem sentit explicar:

Es diu que'ls braus defensors de la nostra primera entitat esportiva (fundada pel gran Factotum) (1) es banyaren amb aigua salada i feren exhibicions de Charlestón, flirtejaren de molt aprop, menjaren com uns golafres; es divertiren d'allò més i finalment varen perdre per la sola diferència de 3 a 1 a Palamós i 4 a 1 a La Bisbal.

També es diu que'l Delegat Sr. Gurt s'en va veure de verdes i madures perquè els jugadors no el volien creure i feren de les seves malgrat els pràctics consells d'un home que ha corregut el món enter. D'això no n'estem ben enterats, per ço que recomonem als nostres llegidors vagin a trabar al Nunci que'ls en farà cinc céntims. És clar que tractant-se d'un home tan reservat com el Nunci costarà molt fer-li trencar el silenci, però per mica que demanant un no s'hi cansi veurà com l'hi explica sense que s'hi pensi.

P. BROT

Se assegura que per a les properes Festes del Tura tindrem la visita del gran guarda-valla Ricart Zamora.

(1) Es un ésser molt desagratit aquell que quan parla del Olot F. C. no hi posa el nom del seu fundador com ho faig jo.

CARLES BADIA

PINTOR—DECORADOR—DORADOR

Plaça de Clarà, 12.

Casa fundada en 1900.

LA BECERRÁA

4 Santos flamencos estoqueadoos, banderilleaooos
y mataaooos por 4 flamencoos mataaoores.

Con una güena tarde, yenoos ros tendioo, ruz aregría, mujeree bonita, múzica cerestial con acordee de viorín, bombo y prafiyos y a ras cuatro y media der domingo, ce dió comienzo, en ra espaciosa praza de Orot, ra bacerraa benéfica, que trajo a Orot forasteroo, argunoo dobronee, muyo garto de marzaniya y ningún pazo a ra civirización. Punto y olé!

De arroz asisto a ra Ridia de ros cuatro hastaos, esto de hartaos con paréntezis, procerentes de ra ganaeria de Santos. Ribréme Dios de Santos que no tengan más güenas intenciones que ros bichos en cuestión. Corre ra yave ra distinguía amazona Ceñorita María de ros Doroos Corominas, montáa con donaire sobre rindo cabayo de chocrate (er coror). Cumpre ra joven su cometio con gran acierto, muyo tempre, muya gracia y muya zar. Aquí otro punto y otro olé!

Pazeo de ras cuadriyas, con expocición de trajee para too ros gurtos, zarudo de cortumbre a ra precidencia, beyo rincón der paraizo perdiio; ángeres de carne y huero, con crázicaa mantiyaa, con unaa caraa y unoo ojoo que hay para dejarce a uno roco, zi no fuera que ya ro zoy de muyo tiempo. Y olé! con er punto y olé para ra precidencia!

Züena er crarín der tendioo para ra fiera zortiar y zuertan ar primero para Pepiyo, negruyo, cartafio y pequeño, con más zangre que ra de regramento (si es que hay reglamento) para un becerro de zu edad. No recogen ros peones con er capote y zare huido a dar una vuerta por ra manzana, vuerte a ra praza y ro espera er dieztro que vizte traye marrón de medio tiempo, con muy güena voluntáa y conoçimientoo. Noz enzarta media docena de pazée y una verónica bermontina, muy templáa. Ze arrima y termina ra faena de capote, dándore er bicho con er ocico en er curo. Parnáa.

Odondebuen cuerga un par, corto, güeno como se cuerga en una percháa un sombreroo. Y sonó ra fruta, puede por cazuaridad. Juaniyoo, nueztro bagancho, ze encarga de otro, yama ar toró y ezte con güenos propózitoo, recoge roz ririretee corgadoo en ra pierna (¡Olé!). Ze dizpara a verocidad y queda er ahico tendioo ar zuero, en donde recibe der bicho una patáa como premio a zu mara acción y ze revantáa perdiio er coror, dejando en ra arena za arpargatáa, único recuerdo que dejó a ra plaza de zu. faena memorable Olé niño! por ras rizas que noz hizistes venir. Olé la riza!

Brinda Pepiyo a ra rinda prezidencia, coge ros trastos, iniciando una faena quieta, unos güenos naturales, una rarga faroratáa, unoz pazes de rodiyas (con permizo der públlico) una eztocáa ttavezera y prana, que no bazta, otra de güena y en pazes con zu bicho. Recibe Pepiyo der públlico muchaa parmaa por varor y voruntáa.

Er zegundo negro, muy noble, tienee que dezpa-charoo Girona.

Per er aciertoo der chicoo en zu principioo, creiamoo ver un trabajoo rucioo, pero no fué azi.

Cuantoo corgaoo roz parez en donde fué pozibre cogió ra mureta, zufre un achuchoo, ze dezconfia pierde ra tranquilidad y er dominio y emplezaa un Chasrestoon, trájico; toroo, toroo y muretaaa andan

a rio revuertoo, pincha er heuzo, vuerve a pínchaa y otro huezo, vuerve más huezoo, media docena más de huezoo' de propinaa eztoz úrtimoo y cuando no re queda ya huezo para tocaa, parte ra ree en doo mitaae entrando ra ezpadáa, por ér cuartoo trazeroo y zarléndoree por ra barrigaa, muere er toroo de azco y no muere Girona por que *Girona es inmortal*, y Olé!

Zare er terceroo negroo. Pura Orensanz. ¿Que voy a decir der terceroo, yoré, yoré (y rei) amargamente hazta que Pedrucho compazivo dió fin a ra rez, sin permizo de naide, cuando havia ya doz eztoquez convertio en anzueros. Y que Dios perdone ar dieztro. (Er púbricoo furisso).

Si er carter hubieze zios Pepiyo y Torres, mano a mano, hubiera dizfrutao ra afición.

Tiene Torres un eztiro rimpio y muy fino, obzequia ar públicoo, con trez rancee de capa zuperiozez unaz verónicaz que zón ovacionadab y zi ra rez hubieze zioo güena, zu faena de mureta una firigrana.

Ra eztozáa en zu zítio, un intento de dezcabeyo y dobra ra rez ar zegundo, con aprauzoo der púbricoo que premia ra rabor de ezte güen aficionao y Olé!

En conjunto: tuvo ra Becerráa de too, güeno, maro, marízimo y requetegüeno.

Y que ze noz pordone zi noz hemoo vuertoo zeviyanoo.

UN CATARAN ZEVIYANO.

Cap més casa pot comparar al
Palau del Calçat

TEATRALS

Honrem avui el nostre quinzenari amb la publicació de la caricatura de la primera actriu de la companyia Bové-Torner.

La vàlua artística de la Sra Bové no haurà passat desapercibuda a cap dels aimants del Teatre, per això aquestes quatre ratlles que avui dediquem a ella no són res més que el nostre públic homenatge vers qui el té sobradament conquerit.

La senyora Bové, dintre d'una naturalitat grandiosa, encarna amb encert tots els papers que li són conferits; amb les obres de teatre castellà fa un treball veritablement encisador, compta amb un timbre de veu

claríssim que amoldà, canviant-lo amb encert i gust a totes les escenes i paisatges d'una obra, de faccions belles i escaientes amb una mirada o una lleu contracció de la faç dóna a conèixer l'estat de lluita intern, diu tant amb el gest com amb la paraula; a la senyora Bové no l'he vist mai exagerada, sap amotllar-se a lo just, a lo precís, que és indiscutiblement la qualitat més bona de l'actor o l'actriu, per a deixar ben impresionat al públic i em refereixo al bon públic, que mai serà partidari d'exageracions i estridències, tant de moda en les èpoques antigues.

Amb una paraula: la senyora Bové és una actriu que fa art i sent l'art, la senyora Bové no fa comèdia: sent l'obra i la viu.

"RIALLES" A LA FILA SIS

Ideal Park.

Companyia Bové-Torner

Sia dit amb tota la veritat que durant aquesta quinzena l'aficionat ha pogut passar unes hores ben agradables en el Coliseu del Park.

La companyia Bové-Torner ens ha donat una selecció d'obres, escullidíssimes amb una representació acurada de totes elles i amb un esforç i bona voluntat per part de tots els elements que la integren, que pot haver satisfet als paladars més delicats amb aquesta matèria, vull passar jo com a un d'aquests, i resto ben satisfet.

Deixem a part *La Filla del Mar*, que no podia plaure'm. Donem el *visto bueno del profesor* a *Más allá del amor* i *La Garra*. En *Rosas de pasión* el públic sortí satisfet del teatre i si bé l'Esquembre ens hi fa un anglès una mica així, així i en Torner exagera queicom, *Las Rosas de pasión* vaig aplaudir-les amb gust.

I bé *La Raza*, que si la fessin trenta voltes no mancaria a cap, bona l'obra, bona la interpretació, lo millor de tot lo que han fet, per mi i... per molts. La Bové, en Torner i en Sánchez de *primo cartello*; aquell final de segon acte, en fi una obrassa. *Felipe Derblay*, un xic més fluix, bona presentació per això; i la Bové. bé; i tornem al teatre de Linares Rivas amb la comedia *A martillazos*, massa fina per a plaure al públic en general, però *bocat-to di cardinale*, en Sánchez molt bé i tots plegats acertadíssims, i van dos èxits. *Las Mujeres del día*, amb la lectura d'unes quartilles per l'autor, que em diguèren molt poca cosa, però que vaig aplaudir pel sol fet d'ésser l'autor de *Las Mujeres del día*, que és una obra que em plau molt, que la companyia fa de primera, la Bové ja no cal dir-ho, be, be i... ve el dimarts; *La Mala Ley*, una altre obra de Linares Rivas, colossal, representada amb molt d'encert; en l'escena del tercer acte de la Bové i en Ventayols hi vàrem disfrutar de veritat; llàstima el senyor Perelló que no estava segur com altres voltes, però amb tot, fou aplaudit en el segon acte, i ho mereixia, el paper li està molt ben donat; vaja, una altra vetllada esplèndida.

Retazo: En aquesta obra, el públic demostrà, altra vegada, la simpatia envers a la senyora Bové. aplaudint-la molt a cada final d'acte.

Per acabar, una felicitació ben coral a tots, lo que està bé... està bé i aquesta quinzena ha estat escollida d'obres i les interpretacions acurades.

☛ «El Deber» de la setmana passada diu que va passar un accident ferroviari amb l'auto del Sr. Torras; no més que l'assumpte no és cosa de riure hi hauriem fet una rialla. Diu que ho posen aixís, perquè és escrit amb català, (*rieu*) ja, ja, ja, per cert que generalment les notícies del «Deber» fan sempre força gràcia, és carrinelló pobret, tan vell.

= Per anar a passeig compreu un bastó a la camiseria Benet del carrer major.

☛ Ara mai sentim a parlar de les Filles de Maria, hom diu si amb la calor s'han fos, res, que moltes van a la *garçon* i les Filles de Maria a la *garçon* i *escotades*... ja fan bé de no piular.

☛ El Saló de ball del Cassino, divendres estava ple... de fanals apagats. Malgrat això era esplèndidament il·luminat. Misteri.

De totes maneres, si hi havien molts fanals, no abundaven les nenes, ja que a les 11 i mitja veïerem pel carrer en trajos «de ordinari» a gran nombre de gentils jais-lais.

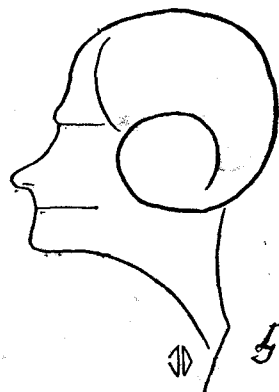
—Que anaven a dormir? No ho sabem.

—El més propi és que anessin a habillar-se i adornar-se amb llur toilette. Fa més senyor assistir als llocs bon xic després de l'hora anunciada.

IGNASI IGLESIAS

La senyora Marieta La Llar apagada

Edició Homenatge—Pròleg de J. Puig i Ferrer.
De venda en l'Impremta Aubert.

Al molí de Sant Roc la coneixen i nosaltres també

☛ Ens ha cridat, fortament la atenció la nova moda, i *no ens podem burlar de lo pràctic* de la generositat dels joves i jovenetes de la colònia de *verano* en posar-se espadnyes per a assistir a tots els actes inclús per a presentar-se al Cassino; ells diuen que fa chic, nosaltres creiem que fa chec; però ja sabem per que ho fan, ho fan per estalviar *sabates*.

I això que la colònia que ve a Olot no hi ve pas per estalviar.

Xampany Barón Lescompte per les Festes del Tura, a la casa Plà i Surís.

C O R R E U

Els tips.—En vareu deixar en gana... de no tornar a llegir-ho més, nosaltres ho fem malament, però els tips quin tip de fàstic.

Boron Dandy.—Paseu dilluns o dimarts de 7 a 8 per la redacció i ens entendrem.

Don Luis.—Va bé, feu quelcom més.

Reporter.—En Piu és inofensiu; deixeu-lo a n'el seu niu.

Imp. de P. Aubert—Carrer Superior, 35. i Nou de S. Antoni, 7.—Olot

Enciclopedia "COLUMBUS"

LA MES MODERNA - LA MES PRACTICA - LA MES ECONOMICA

Diccionari Enciclopèdic Il·lustrat de la Llengua Castellana

Una completa biblioteca en 5 grans volúmens.—Cada un dels 5 tomos, consta de prop de **mil pàgines**, impreses a tres columnes; en conjunt **varis milions de paraules i gravats**, baix la direcció de D. ALBERT DEL CASTILLO, Professor de l'Universitat de Barcelona.

Al comptat, 140 pessetes

- A plaços, 160 pessetes pagaderes

A 8 pessetes mensuals

Corresponsal a OLOT dels

ESTABLIMENTS "QUILLET" DE BARCELONA:

ROC ARBÓS - Passeig de Blay, 28

Les obres de la façana de la Caixa d'Estalvis estan acabant-se, el pintat no pot ésser millor, unes pedres de decoració de sala pobre, que si fossin naturals valdrien molts duros, però aixís no valen res. Aquesta mena de pintura estaria bé a *Milán*. Amb una mica de franja verda a baix ¡ai! fills meus quan els Gegants i els Nanos ho veurán, quina gallarda, lo de dins el despatx ens agrada més, i lo de dintre la càixa, alló, alló, si que ens agradaria.

Al café Sport pinten, a càñ Fontanella pinten. Que al Café Sport pinten ho trobem molt natural, però a càñ Fontanella no se pas que pinten, i aixó que fins diu que volen posar-hi calefacció Central. Encara més calefacció! A veure si algú dia els socis quedaran rostits i la Casa cremada, mireu que estem amb un temps que no es pot ni pintar ni escalfar-se.

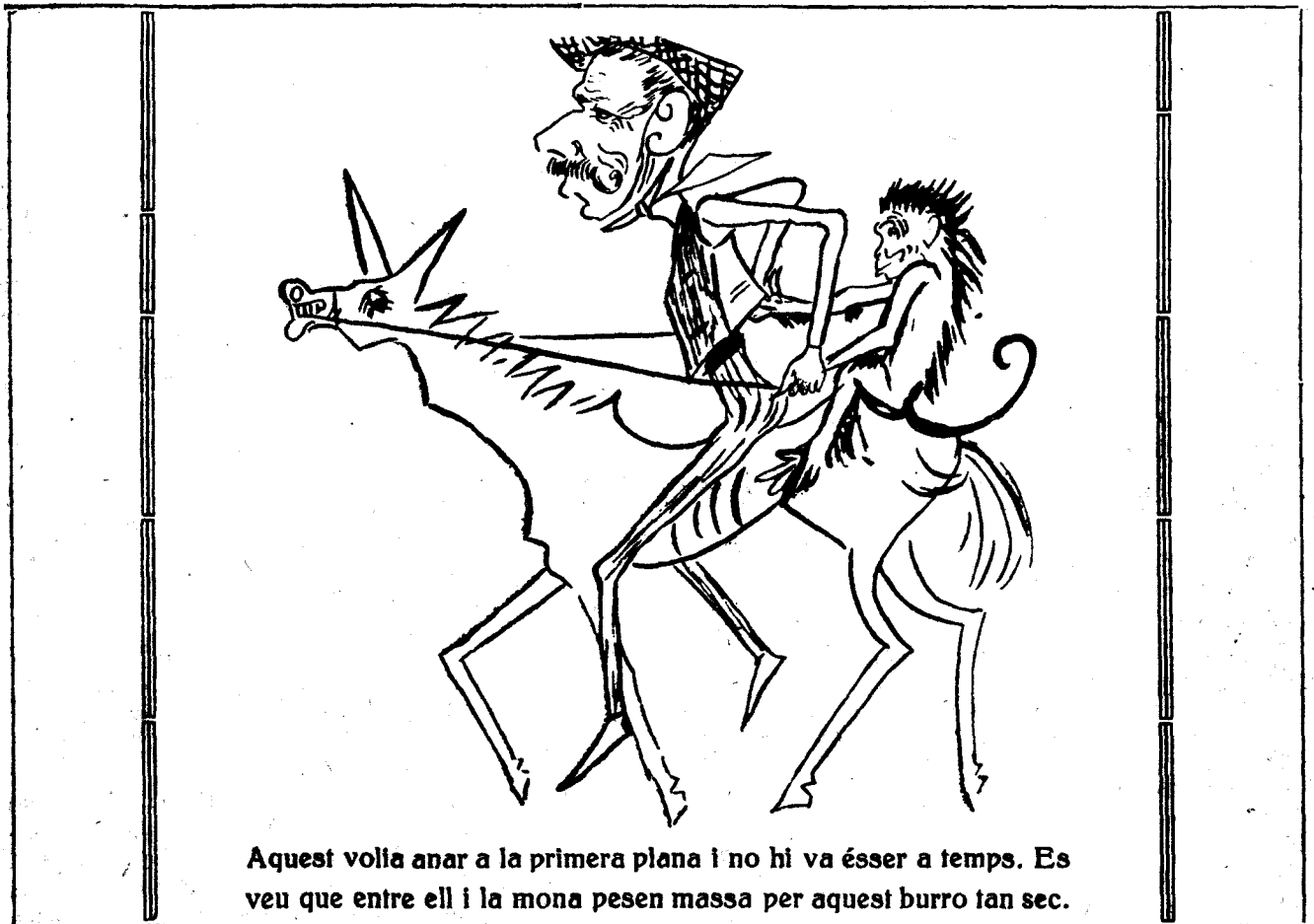
Aixó és un consell que podem donar-lo perquè tenim edat i molta experiència.

Diu que hi ha escasseig de *criades*. Es estrany, perquè veiem cada raspa, que treu foc.

Aquesta moda del *pelo a lo impert i camisa a lo garçon-ne* (paraules d'un Sr. Rector de pagès) cada dia pren més increment, fins les filles del Sr. Secretari, (no diem de on). Si la moda poguessin adoptar-la els municipals, Olot seria un país ideal, ballariem els *Charleston* damunt de les faroles de plassa, pintariem de negre els fils de la nova «*Electra*», que semblen pintats amb sang de bou, i correriem d'un cap a l'altre cridant: *Ay que me troncho. A reir, a reir, gran risada.*

Tota persona elegant, econòmica i distingida no deixa de visitar la sobateria

Rovira

Aquest volia anar a la primera plana i no hi va ésser a temps. Es veu que entre ell i la mona pesen massa per aquest burro tan sec.

Quan vàrem anar a comprar l'entrada del sol, rer a la festa, varem donar un duro sevillano. ¡Olé va dir el porter, venga ece duro que hoy estamos en Seviya!

Encara que sigui des de un periòdic humorístic hem deixat de protestar d'un gran escàndol—celebsabte, dia abans del diumenge 21 d'aquest mes— tres també ens agrada la Manzanilla, tan o els *sanyors*, però quan ens fa mal ens en

Ens ha cridat l'atenció la crida de un gersei perdut, que ja és badar! No ho trobem estrany perquè nosaltres vinguent d'una festa major amb tartana, varem perdre la tartana (o sinó pregunteu a l'Aubert.

Diumenge, Olot estava de festa, semblava pitjor que la festa major, forasters a pilons, autos, toros, sardanes, balls, orquestra forastera (Tortellà), teatre a tots els teatres. il·luminacions al cassino, parada de xurros i de xulos.

I despres direm que hi ha crissis.

er a home a 25 ptes. Capes
tes. Guardapois des de 7'50
del Calçat.

= Perruqueria Castells. Carme, 1.—Montada a la moderna. Serveis a domicili.

☛ «El Deber» de la setmana passada diu que va passar un accident ferroviari amb l'auto del Sr. Torras; no més que l'assumpte no és cosa de riure hi hauriem fet una rialla. Diu que ho posen aixís, perquè és escrit amb català, (*rieu*) ja, ja, ja, per cert que generalment les notícies del «Deber» fan sempre força gràcia, és carrinelló pobret, tan vell.

= Per anar a passeig compreu un bastó a la camiseria Benet del carrer major.

☛ Ara mai sentim a parlar de les Filles de Maria, hom diu si amb la calor s'han fos, res, que moltes van a la *garçon* i les Filles de Maria a la *garçon* i *escotades*... ja fan bé de no piular.

☛ El Saló de ball del Cassino, divendres estava ple... de fanals apagats. Malgrat això era esplèndidament il·luminat. Misteri.

De totes maneres, si hi havien molts fanals, no abundaven les nenes, ja que a les 11 i mitja veïèrem pel carrer en trajos «de ordinari» a gran nombre de gentils jais-lais.

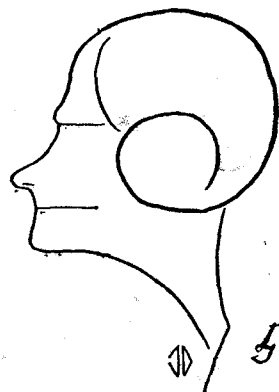
—Que anaven a dormir? No ho sabem.

—El més propi és que anessin a habillar-se i adornar-se amb llur toilette. Fa més senyor assistir als llocs bon xic després de l'hora anunciada.

IGNASI IGLESIAS

La senyora Marieta La Llar apagada

Edició Homenatge—Pròleg de J. Puig i Ferrer.
De venda en l'Impremta Aubert.

Al molí de Sant Roc la coneixen i nosaltres també

☛ Ens ha cridat, fortament la atenció la nova moda, i *no ens podem burlar de lo pràctic* de la generositat dels joves i jovenetes de la colònia de *verano* en posar-se espadnyes per a assistir a tots els actes inclús per a presentar-se al Cassino; ells diuen que fa chic, nosaltres creiem que fa chec; però ja sabem per que ho fan, ho fan per estalviar *sabates*.

I això que la colònia que ve a Olot no hi ve pas per estalviar.

Xampany Barón Lescompte per les Festes del Tura, a la casa Plà i Surís.

C O R R E U

Els tips.—En vareu deixar en gana... de no tornar a llegir-ho més, nosaltres ho fem malament, però els tips quin tip de fàstic.

Boron Dandy.—Paseu dilluns o dimarts de 7 a 8 per la redacció i ens entendrem.

Don Luis.—Va bé, feu quelcom més.

Reporter.—En Piu és inofensiu; deixeu-lo a n'el seu niu.

Imp. de P. Aubert—Carrer Superior, 35. i Nou de S. Antoni, 7.—Olot

Enciclopedia "COLUMBUS"

LA MES MODERNA - LA MES PRACTICA - LA MES ECONOMICA

Diccionari Enciclopèdic Il·lustrat de la Llengua Castellana

Una completa biblioteca en 5 grans volúmens.—Cada un dels 5 tomos, consta de prop de **mil pàgines**, impreses a tres columnes; en conjunt **varis milions de paraules i gravats**, baix la direcció de D. ALBERT DEL CASTILLO, Professor de l'Universitat de Barcelona.

Al comptat, 140 pessetes

- A plaços, 160 pessetes pagaderes

A 8 pessetes mensuals

Corresponsal a OLOT dels

ESTABLIMENTS "QUILLET" DE BARCELONA:

ROC ARBÓS - Passeig de Blay, 28

GARAGE I TALLER DE REPARACIONS

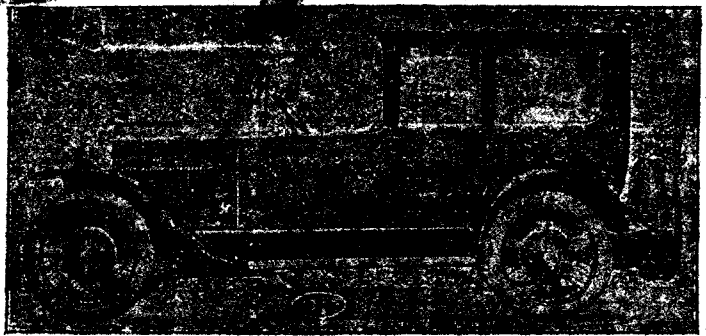
Autos de lloguer de l'acreditada
marca **O. M.**

especialitzats per la inoques i bateigs

Venda de bicicletes i motocicletes
B. S. A., MATKLESS i AUTOMOTO

No confondre, demaneu sempre

MIQUEL BAUS

CARRER DE L'HOSPIÇI, 9

TELÉFON, 174

OLOT

LA MUNDIAL

Societat de Segurs Mutus de Vida, Supervivència, Previsió i Estalvi

Autoritzada per RR. OO. de 8 Juliol 1909 — 22 Maig 1918 i 22 Gener 1925

GARANTIA ESPECIAL

SEGURETAT ABSOLUTA

Effectuats els dipòsits necessaris amb arreglo a la Llei i Reglament de Segurs

LA MUNDIAL és una Societat administradora de cooperatives mútues, situada a Madrid, Major, 6-8, que, además de les garanties exigides per la nova Llei de Segurs, de 14 de Maig de 1908, ofereix als seus assegurats l'especial garantia de respondre'ls-hi amb un capital propi.

Perfèl i el perfecte funcionament de la mateixa, convé a tot el món la inscripció en les seves cooperatives, que amb Quotes mensuals de pessetes 5, 10, 15, 20, etc., etc., poden constituir en cent mesos amb base de la mutualitat un capital de prou consideració, per a Dot o educació dels fills, per a reducció de servei militar, per a establir un comerç o indústria, per a pendre estat, per a cancel·lar hipoteques o per a repartir entre els seus hereus.

Dirigir-se, doncs, al nostre Representant-Inspector, **D. CELESTI BOFILL**, que els hi donarà quants detalls creguin convenients per el mateix. Despatx: Plaça Alfons XII, n.º 14.-2on.—**OLOT**

L'ABEILLE **GRANS COMPANYIES DE SEGURS**

INCENDIS, PEDRA, ACCIDENTS DEL TREBALL, AUTOMÒBILS, CAVALLS, CARRUATGES, AGRICOLES, INDIVIDUALS, RESPONSABILITAT CIVIL, VIDA I CRISTALLS

Dirigir-se al nostre Agent General del Partit,

D. CELESTI BOFILL, Plaça Alfons XII, n.º 14.-2on.—**OLOT**